

aproape ca pe fiii săi -, pe doamnele Silvia Voinea, Silvia Popovici - actrița, Raluca Știrbăț. Să mă ierte toți interpreții lui dragi, pe care nu am aici spațiul să îi citez... S-a simțit foarte apropiat de Octavian Lazăr Cosma, de Viorel Cosma, de Grigore Constantinescu, de profesorul Vicol, de Adrian Iorgulescu. Îi rămăseseră foarte vii și plăcute amintirile legate de festivalul de la Mamaia și de multiplele șederi la Cumpătu. Prietenii de vacanță cu Ricu Mălineanu, Radu Șerban, Vasile Veselovschi, Mișu Iancu și frații Grigoriu erau pentru el prilej de amintiri ale unor momente fermecătoare. A vorbit întotdeauna cu mare respect și căldură de doamnele secretare care ocupau locuri importante în Uniunea Compozitorilor. Toată copilăria am auzit numele doamnelor Bratu, Bogosian și Brătășanu, care-mi păreau cele trei zeițe, viețuind în Olimpul Palatului Cantacuzino, de unde picurau veștile bune sau rele, și în fața cărora, terorizată, am recitat « Somnoroase păsărele » sub un imens pom de Crăciun, la vârsta de șase ani! Cât despre doamnele Elena Rotărescu și Eli Matei, nu avea decât cuvinte de laudă și recunoștință, ele rămânând până la sfârșit fidele prietene și colaboratoare de excepție.

Împreună cu Mama, Tata a format un cuplu

extraordinar de sudat și de complice. Nu exista zi în care ei doi să nu vorbească cu ceasurile, în jurul unei cafele. Când uneori apăreau între ei neînțelegeri, se ducea fiecare în camera lui și peste scurt timp, ieșeau de acolo ca și când nimic nu se întâmplase, fără vreun ton ridicat sau vreo urma de scandal !.... Pentru copilul și apoi adolescenta ce eram, lucrul acesta reprezenta un extraordinar mesaj de bunătate, inteligență afectivă și toleranță... am de gând să scriu cândva mai multe despre ei, iar ideile se concretizează acum, puțin câte puțin.

Tata va rămâne mereu extrem de prezent, nu numai în viața mea, dar ca figură tutelară pentru foarte mulți oameni care l-au cunoscut îndeaproape, sau doar din lucrările sale. Sunt absolut convinsă că originalitatea spiritului său creator va dăinui, și că de abia de acum încolo, vor putea cu adevărat fi înțelese extraordinara lui inteligență componistică și fenomenala arhitectură sonoră pe care o construia în fiecare lucrare. S-a dus să-și întâlnească propriul părinte, fără de care nu ar fi putut deveni sufletul nobil pe care unii din noi au avut șansa să-l cunoască.

Ioana BENTOIU

Remember Gelu Barbu

Cu multă tristețe am aflat că celebrul artist coregraf Gelu Barbu și-a încheiat drumul vieții în Las Palmas de Gran Canaria, la vârsta de 83 de ani, acum două zile, miercuri seara. Unii își mai amintesc despre Gelu Barbu, ca solist al primei scene muzicale românești, partener al unor renumite balerine ca Pușa Niculescu, Magdalena Popa, Irinel Liciu, Ileana Iliescu, Simona Ștefănescu sau Valentina Massini. Gelu Barbu a trăit încă din primii ani ai vieții sale înconjurat de sunet, melodie și ritm, devenind un artist mereu deschis noului. Este adevărat, pentru a vorbi de spectacolele și succesele sale la București, trebuie coborât cu amintirile spre începutul anilor '60. Format de Floria Capsali, absolvent al Academiei Vaganova din Sankt Petersburg, în 1955, coleg de generație cu Rudolf Nureev și Mihail Barișnikov. Marele dansator român a avut o primă carieră în România, după care, alegând, din temeiuri explicabile astăzi, alte orizonturi, a devenit un interpret internațional deosebit de apreciat pe scene mondiale, prim solist al teatrelor din Oslo și Nürnberg. Drumul carierei sale parcurge aceste trasee care justifică, fără îndoială, opțiunea lui Gelu Barbu dar și, așa cum putem înțelege, sentimentele determinate de despărțirea de țară, colegi, părinți - (compozitorul lugojean Filaret Barbu i-a fost tată).

Începând cu ceva ani în urmă, după 1990, el a revenit la București de

mai multe ori, la un moment dat realizând, la invitația Operei Naționale din București, o premieră cu **Daphnis și Chloé** de Ravel. Versiunea coregrafică creată de el a fost o interesantă reîntâlnire peste ani, într-un spectacol având drept soliști pe Simona Șomănescu, Mihai Babușcă, Cristian Crăciun. Artistul aprecia, ca și publicul, că montarea fusese unul dintre cele mai mari spectacole coregrafice din cariera sa artistică.

Cea de a doua parte a carierei sale s-a desfășurat în Spania, Las Palmas de Gran Canaria, al cărui cetățean de onoare a fost, unde a creat una dintre primele școli de balet clasic din peninsulă, formând mai multe generații de artiști.

Între plecarea artistului din România, plin de tinerețe, speranțe, idealuri, și întoarcerea coregrafului care adunase anii de viață și artă, există numeroase evenimente extrem de interesante care argumentează renumele său internațional. Gelu Barbu a avut mulțumirea de a le face cunoscute prin editarea unui volum monografic, "Ritmul sentimentelor" semnat de Antonio Pita Cardenes, apărut la editura Cartea Românească. Am privilegiul de a păstra în amintire primii săi ani de carieră, și de a fi parcurs paginile volumului evocat după reîntâlnirea cu artistul, acum un deceniu. Cum a fost o dovedește prefața lui Nicolae Manolescu, oferită ca gest de bunăvoință pentru cititori și iubitorii dansului. "Nimeni nu mi-a sugerat mai bine decât Gelu Barbu adevărul pascalian despre om ca o trestie gânditoare. O minte flexibilă într-un corp inteligent... Îți dai seama câtă minte luminată dictează mișcările

corpului. Gelu Barbu este metamorfoza vie a dansului."

Îl rememorează și marea balerină Ileana Iliescu: „Soarele a apus pentru marele balerin al României, Gelu Barbu. Era departe de patria natală, în Spania Las Palmas de Gran Canaria unde devenise cetățeanul de onoare al Canariei, titlu conferit în persoana regelui Juan Carlos al Spaniei. Gelu, de care mă leagă o prietenie de neuitat a fost primul meu partener al debutului în *Lacul lebedelor*, marcat cu succes pe scena Operei bucureștene. Roluri minunate din balet clasic universale și în montări de referință, balet românești. Absolvent al renumitei Academii Vaganova, Gelu a triumfat în țară și pe marile scene ale lumii ca ambasador al artei coregrafice românești. Regretul meu este că viața ne-a îndepărtat, ridicând un zid invizibil între noi. Aș zice, jocul destinului. Gelu a fost și va rămâne pentru noi, colegii lui și nu numai, un suflet nobil, un prieten adevărat, de neuitat. Dumnezeu să-l odihnească în pace."

Grigore CONSTANTINESCU